

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE :
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA

BARBU STEF. DE LA VRANCEA
Prim-redactor

ANUNCIURI:
anunțuri pe pagină a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

APARE IN TOATE ZILELE

1885

LA BARATHRUM

AGIOTAGIUL
SI
SOCIETATEA DE CONSTRUCTIUNI

STAREA DE ASEDIU

CANIBALISMUL IN VAGOANE

1885

Voidnd să semnalăm evenimentele cele mai însemnate, întâmplate în politica internațională, suntem nevoiți a ne ocupa și de timpul trecut: nici un eveniment, din cele ce s-au terminat estimp, n'a început anul acesta; și nici unul din evenimentele, începute estimp, nu se va termina de cât mai târziu.

Și toate aceste evenimente, or care le-ar fi durata, nu sunt de cât mărgelile care se înșiră pe aceeași ață.

Și așa este lupta pentru existență.

Precum viața individelor este o luptă neîntreruptă pentru ca să trăim și să trăim din ce în ce mai bine; tot așa este și viața națiunilor în relațiile dintre dăsele.

Și cu toate că, pentru relațiile dintre națiuni, nu avem nici una din acele instituții, poliție, justiție, etc. care sunt create pentru a îndulci lupta dintre individe și a o reduce la munca onestă; cu toate că nu avem nici măcar moravurile care opresc pe individ, de a trece de oarecare margini; așa în câl, între națiuni, se laudă de multe ori, ca vitejie și ca politică, ceea ce am vesteji ca tihărie printre indivizi; totuși vedem cu mulțumire că războaiele, că mijloacele de lupte barbare se îndulcesc și încep a fi părăsite.

Cu toate că, peste tot, instrumentele de război se perfecționează și se înmulțesc, națiunile au inventat altă armă, pentru lupta dintre dăsele, arma tarifelor vamale, prin care fie-care se silește să producă mai mult și să vinză produsele ei mai cu preț. Armă iscusită, prin care o nație silește pe alta să plătească cu muncă de o săptămână, munca de o zi.

Și ca corolarul al acestei lupte, cucerirea de țări depărtate, pe unde oamenii nu știu să muncească bine, și pe care cu armele 'i silesc să cumpere mărfurile statelor puternice.

Iacă idea care dictează evenimentele cele mai mari, așa pe cari se înșiră toate.

Ca fapte de război, n'avem în adevăr să înregistrăm de cât războiul Sârbiei și D-deu știe dacă și acesta a venit din dorința acestui mic regat de a se mări și a se întări, sau din întăritări din afară.

Căci este sigur că puterile cele mari, nevoind ele a lupta, aceasta costându-i prea mult, pun pe statele mici să lucreze.

Cetitorii noștri (în minte că anul trecut era aproape să începă răs-

boiul cel mare dintre Rusia și Anglia: Rușii s'au întins cu încetul în mijlocul Asiei și au ajuns la hotarele Afganistanului, dincolo de care încep posesiunile indiene ale Englezilor. O luptă se începu între Ruși și Afgani, susținuți de Englezi, și războiul era amenințător. Cu această ocazie toată lumea se întreba dacă Englezii vor putea pătrunde în marea Neagră ca să atace pe Ruși în inima țării lor și să le zdrobească comerțul. Și răspunsul la această întrebare nu-l putea da de cât Turcia, căci poate să închidă sau să deschidă Bosforul și Dardanelele.

Tocmai ca să se asigure de Turcia, Rușii au înscenat o mișcare în Bulgaria. Se proiectase unirea Bulgariei cu Rumelia Orientală și această unire avea de scop să amenințe pe Turcia ca să nu deschidă strimtorile flotelor Engleze.

S'a întâmplat însă că Rușii s'au împecat cu Englezii. Aceștia sunt negustori, și nu se bat de cât de neagra nevoie. Și cât pentru Bulgari, Rușii voiau să fie acest a-tout pentru alte împrejurări.

Bulgarii însă n'au ascultat și părăsiți de Ruși s'au rezemat pe Englezi și a făcut unirea.

Dar acest fapt a dat pe față rivalitățile celor alte state independente din peninsula Balcanică: și Grecii și Sârbii simt că Bulgarii, uniți și rezemați pe Rusia, vor fi mai tari de cât toți în peninsula și vor culege, fără a mai împărți, moștenirea, atât de dorită, a Sultanului.

Și Sârbii și Grecii s'au armat, cu sacrificii economice, ca se ceară din două lucruri unul: or să rămână Bulgaria cum era, sau să li se dea și lor oarecare teritorii din Turcia ca să se păstreze echilibrul puterilor din peninsula Balcanică.

Sârbii au și început lupta și, cine știe cum s'ar fi isprăvit, dacă nu venea Europa să le zică, stați! Fost a Sârbii indemnăți de Austria? Cine poate se știe; tot ce se știe este că în Petersburg și în Moscua s'a crezut că și că alianța celor trei imperii era, într'un timp, foarte amenințată din această cauză.

Ceea ce se pare asemenea sigur este că Austria nu va permite ca echilibrul d'între puterile balcanice să se modifice în folosul Bulgariei și contra Sârbiei.

Iacă singurul război în Europa; și d'aci în colo lupta pe terimul economic.

Germania a dat de mai mult timp exemplul de protecție a producției naționale prin tarife vamale și Franța a imitat-o. Amândouă au pus, anul acesta, taxe de import pe cereale, măsură menită a protege agricultura.

În Franța s'a propus taxe și pe vite. Austro-Ungaria șirătă și în aceasta, oprește intrarea vitelor fără să pue taxe și violând convenția ce are cu noi. Mai toate puterile afară de Angliera și Belgia au taxe, și tot mai înflințeze, pentru protecțiunea fabricelor lor.

Pe acest lărmă este astăzi în Europa lupta cea mare. Afară din Europa, lupta se urmează pentru a sili pe popoarele necivilizate să cumpere produsele fabricelor.

De aci a eșit războiul din Egipt și din Sudan: Englezii au nevoie de

humbacul cu fire lungi și suptiri care se cultivă în Egipt. Și de aceea s'a dus cu arma în mână să restabilească liniștea turburată; și de aceea a trimis armate în Sudan, unde, după minuni de vitejie, a perdut atâtea oameni și atâtea bani. Engliera anul acesta a mărit încă imperiul ei colonial cu Birmania, care în urma unei lupte scurte a fost ocupată.

Tot pentru a și găsi cumpărători au făcut Francezii războiul din Tonchin și Madagascar. Franța umilită și desmembrată, ne mai sperând să și rebune pe puternica sa vecină, s'a hotărât să și mărească și să și întărească coloniile din Sudul Asiei și, cu toate că acolo a dat peste China, care are oștiri armate bine și care, în multe lupte a fost invingătoare, totuși a isbutit să și stabilească protectoratul asupra unei întinse regiuni, plină de bogății neexploatate.

De altă parte Germania după ce, prin taxe protectoare, a isbutit a funda o industrie prosperă, a plecat peste mări să și facă și ea un imperiu maritim. Mai an a luat un vast teritoriu numit Anqua-Poquenay estimp s'a stabilit în mijlocul Africii, unde s'a format un stat imens, peste care sunt mai mulți stăpâni, și pe care l'au pus supt protecțiunea regelui Belgiei. O conferență ținută în Berlin arătase modul cum se se reguleze cuceririle africane. Cucerirea Camerounului a costat și bani și sânge, căci Germanii a trebuit să susție lupte importante contra indigenilor. În insulele Caroline însă Germania întâlni rezistența neașteptată a Spaniei, și cu această ocazie marele cancelar dete un mare exemplu de înțelepciune, supuind conflictul la hotărârea Papei.

Nici Italia n'a voit să rămână îndărât de această mișcare și s'a stabilit și ea, fără multă vorbă, în două localități pe marea Roșie. Este adevărat că Abisinia îi contestă Masoah, cel mai însemnat din punctele ce a ocupat, dar sperăm că regele Ion va fi îngăduitor.

Acestea sunt faptele cele mai însemnate ale politicii internaționale. Lupta cea mare este pe terimul economic, de această luptă trebuie să ne pregătim, dacă nu vrem să fim cucerii!

G. G. Peucescu

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Berlin, 14 Ianuarie.—Dieta prusiana a fost deschisă solemn prin discursul tronului, al cărui început și sfârșit a fost citit de însuși Impăratul, lasând d-lui de Bismark îngrijirea de a comunica Dietei partea relativă a afacerii.

Impăratul a fost aclamat cu entuziasm la intrarea și la eșirea sa din ședință.

În discursul tronului, Impăratul mulțumește poporului german pentru că 'i-l a adus, cu ocaziunea jubileului său, expresiunea unanimă a iubiri și atașamentului său. Suveranul și exprimă asemenea satisfacțiunea sa pentru ca, cu această ocaziune s'a manifestat dincolo de granițe un interes bine-voitor, ca răspuns la relațiunile amicale pe cari Imperiul le întreține cu toate guvernele streine și în deplina încredere ce are Impăratul în menținerea asigurată a păcii.

Discursul tronului anunță prezentarea a numeroase proiecte de legi, și înistă mai cu seamă asupra acelor care privește monopolul spirtoaselor, manifestând speranța că admiterea acestui

proiect, va avea consecințe favorabile din punctul de vedere al moralei și sănătății publice.

Discursul imperial mai spune încă, că turburarea elementului german de către polonezi, în oare-cari provincii de la Est, impune guvernului măsură ce trebuie să asigure existența și dezvoltarea populațiunii germane. Un proiect de lege va fi prezentat în această privință.

Paris, 14 Ianuarie.—Mesagiul președintelui Republicei a fost citit astăzi Camerilor. D. Grevy după ce mulțumește membrilor congresului pentru re alegerea sa, insistă asupra necesității ce se impune diferitelor grupuri ale stângii de a fi unite, pe urmă constată că guvernul republican se bucură de mare considerațiune în Europa și spune că Franța a contribuit în ultimul timp la menținerea păcii generale. Senatul și Camera au aplaudat viu citirea mesagiului și mai cu seamă pasajele în cari Președintele afirmă superioritatea regimului republican, insistă asupra necesității de a avea un minister stabil și constată că Franța a reluat locul său în consiliile Europei.

Paris, 14 Ianuarie.—D. Le Royer a fost reales președinte al Senatului.

Belgrad, 14 Ianuarie.—Un schimb de prizonieri s'a făcut ieri între autoritățile sârbe și bulgare. Prizonierii bulgari erau în număr de 2541 soldați și un ofițer. Prizonierii sârbi erau în număr de 1703 soldați.

Madrid, 14 Ianuarie.—Cholera continua a bătui regiunea din Algeira.

LA BARATHRUM I

S'a examinat ieri, în coloanele acestui ziar, toate actele guvernului în decursul anului 1885. N'avem nevoie a ne întreba ce va face în anul 1886. Trista experiență care a căpatat-o țara în vreme de 10 ani ne poate prea bine servi pentru un pronostic. Vom auzi și vom vedea, ca tot d'a-una, aceleași fagădueli pompoase și amăgitoare, aceeași fraseologie lipsită de înțeles practică, aceeași indiferență pentru binele țării, aceeași delapidare de bani publici, aceeași cinică tiranie a susținătorilor guvernului, de la cel mai mic până la cel mai mare. Acest processus patologic nu e un lucru nou pentru noi. Farsa s'a încheiat de mult, o cunoaștem, nu ne face, nici să rîdem, nici să plîngem.

Numai ne am săturat de dănsa, o fluerăm, vrem să se scoată de pe ață, și să se ocupe lumea de lucruri mai importante.

Intr'adevăr, țara a avut multă răbdare. Acuma însă toți simt că batjocura a întrecut limitele erlate, că trebuie să ajungem la un sfârșit, și cât se poate de curând.

Pentru aceea trebuie ca toți să meargă, cât se poate mai numeroși la întruniri, să manifesteze sus și tare, în ori-ce mod, lipsa lor de încredere, disprețul care 'i simte ori ce om cinstit din România în contra guvernului Brătianu.

Lupta poate fi chiar lungă. Cei care ne guvernă a lepădat de mult ori-ce simțiment de rușine. Ei simt prea bine că momentul în care vor cădea, va fi semnalul disparițiunii lor politice, că ura țării s'a sporit cu toată încrederea care a putut unii oameni naivi să aibă într'ensii, și care a fost amar amăgita. Colectiviștii vor continua a nu cruța nici un mijloc, chiar ilegal, ca să rămâie la putere. Dar ce ne poate păsa? Suntem siguri de isbândă, și cu cât mai lungă va fi lupta, cu atât mai dureroasă

și mai amară va fi răsunarea bunului simț, a demnității și cinstei naționale, luate în ris de zece ani încoace.

Căderea ministerului I. C. Brătianu e un lucru necesar. Ori-cine o declară în gura mare. Chiar unul din senatorii lui o mărturisirea deunăzi într-o întrunire. Pentru ca să cază va ajunge cauza cea mai mică, cea mai nesemnificativă. Și guvernământului simt așa de bine acest adevăr în cât își pregătesc chiar d'acuma tăcerea pe care vor să cadă, cu onoare după cum cred ei.

Și nu m'aș mira ca ei să se împiedice tocmai de chestia tarifelor și convențiilor cu străinătatea...

Datoria noastră, însă, e să nu lăsăm să cază unde vroesc ei, ci să-i împingem, să-i îmbrâncim, ca să dispară cu rușine de pe această scenă politică unde au figurat cu atâta ne-rușinare. Să fie acoperiți cu acest dispreț public de care 'și-au hătut joc atât de mult. Să li se aplice sistemul «tout à l'égoût», ca să reintre în nămoalele și murdăriile de unde, pentru binele țării, nu trebuia să iasă nici o dată.

X

STAREA DE ASEDIU

Publicăm mai la vale următoarea ordonanță dată nu de ministrul poliției din Petersburg, dar de prefectul poliției regimului național-liberal al d-lui Brătianu!

Vom reveni.

Nol prefectul Poliției Capitalei,

Decidem:

Art. 1. De astăzi înainte, ori-cine va voi să aibă o casă garnită pentru a închiria la particulari odaia cu luna, săptămâna sau ziua, va trebui să vie a cere autorizațiunea noastră.

Art. 2. Această cerere o va face, alăturând pe lângă dănsa o dovadă semnată de trei conmahalagii, toți proprietari, constatatoare de buna conduită în societate a petiționarului, cum și că, dacă a mai întreprins vre-un alt comerț, s'a purtat onest în daravenile sale comerciale; asemenea va mai cere un certificat de la comisarul secțiunii, în raionul căreia voeste să deschidă garnitul, care va mai avea și avizul inspectorului respectiv, dacă poate să existe o asemenea casă în strada aleasă de petiționar.

Art. 3. Obținând autorizațiunea noastră, proprietarul unui garnituri va fi obligat să aibă registre în regulă unde va trece: numele, pronumele, naționalitatea, locul nașterii și profesiunea locatarului, cum și prețul pe care a închiriat apartamentul, sau odaia, și termenul pe care s'a închiriat.

Art. 4. În termen de 24 de ore de la intrarea locatarului, proprietarul va fi ținut să trimită un buletin, conținând toate cele pretinse în articolul precedent, comisarului secțiunii respective; asemenea va mai avisa pe comisar când unul din locatari ar parasi garnitul, arătând și destinațiunea pentru unde pleacă.

Art. 5. Registrele ținute de proprietarul garnitului vor fi vizitate cel puțin de două ori pe săptămână de comisarul secțiunii respective, cu facultatea însă de a le putea visa și mai des, dacă acesta va găsi de trebuință.

Art. 6. Pe lângă toate acestea, proprietarii de garnituri vor fi ținuti a se conforma tuturor regulamentelor și ordonanțelor în vigoare privitoare la hoteluri.

Art. 7. Contravențiunile dispozițiilor de mai sus, vor fi pedepsite prin retragerea autorizațiunii în cas de recidivă; aceasta în afară de procesul-verbal de contravențiune.

Art. 8. Această ordonanță se va pune în executare de la 1 Ianuarie 1886, și toți proprietarii de garnituri, existente astăzi, sunt datorii ca, de la publicarea

acestei ordonanțe și până la termenul mai sus indicat, să se conforme cu prescripțiunile prezentei ordonanțe.

Art. 9. D-nii comisari-inspectorii sunt însărcinați cu privigherea executării prezentei ordonanțe.

Prefectul Poliției Capitalei, D. P. Moruzi

AGIOTAGIUL

SI

SOCIETATEA DE CONSTRUCTIUNI

Ori-cine și ar propune să rișce o comparațiune între criza monetară care apasă acum asupra piețelor românești, și între abundența în care acestea se găseau după 1878, ar rămâne uimit constatănd cu cât am dat înapoi. Case mari de comerț nu mai văd posibilitatea de a lupta cu stagnațiunea care domnește în afacerile noastre; sucursala unei mari bănci o vedem desființându-se; comptoarele din județe ale Bancii naționale abia ca și acoperă cheltuielile; și chiar secțiunea centrală, unde se fac cheltuieli enorme, în disprețul bunului simț, în paguba acționarilor, și numai pentru gloria bancei a unora, abia ar putea continua dacă n'ar fi statul care s'o alimenteze, dacă n'ar fi tesaurul care s'î plătească comisioane și proviziuni pentru serviciul datoriei publice, dacă n'ar fi fost lombardele, cari au introdus setea de speculațiune chiar în rândurile particularilor, de altminteri mulți onești și de bună credință. Nu mai vorbim de finanțele statului: deficitele sunt de toți cunoscut.

Ce a provocat această stare de lucruri? Ce venin mortal usucă ast-fel toate arterele activității românești?

Am zis-o, am arătat-o în mai multe rânduri, că cauza acestei miserie publice: e agiotagiul, o setea de speculațiune.

Cracul Vieni, nevindecat nici acum, a fost provocat de agiotagiul. Quasi-cracul de la Paris a fost produs de agiotagiul. Urcarea enormă a Băncilor noastre naționale a fost o consecință a agiotagiului.

Acum în urmă, o nouă metodă de agiotagiul s'a adus la iveală! — Una din societățile anonime de la noi, care prin scopul ce urmărea părea a fi avea viitorul asigurat, vorbim de societatea română de Construcțiuni și Lucrări publice, practică de cât-va timp, pe 30 scara întinsă și în ciuda celor mai elementare principii de respect al voinței acționarilor niște combinațiuni financiare, de o asemănare isbitoare cu cele brele asalturi ale lui Bouloux. E suficient să spunem că în *anul dividendului*, administrația acestei societăți rescumpără pe sub mână o patrimoniu de acțiuni sale, și cu din venitul lor — rezultat din această speculă, și propune să alimenteze fondul de rezervă și beneficiul de împărțit asupra acționarilor rămase.

E adevărat că direcția societății a avut grije să nu publice încă combinațiunea pentru care o adunare generală e convocată la 26 Ianuarie, dar perso-

nele competiții, bancheii și comercianții, cu cari am avut onoarea de a ne întreține, ne-au comunicat că obiceiul acestei convențiuni ar fi așa precum l'arătăm.

S'a făcut retragere de acțiuni și aiurea. Chiar în anul expirat *Creditul mobilier Pașian* și a rescumpărat o parte din acțiunile sale, dar pentru aceasta a convocat probabil o adunare extra-ordinară și-a *eselonat*, după obținerea aprobării, pe timp de un an, cumpărarea prin oficiul parchetului Burselor parisiene, a acțiunilor sale.

Cum se vede nici scomplare de voturi, nici surprindere, nici fapte implinite, nici drepturi câștigate călcate în picioare, nu s'au petrecut la *Creditul mobilier* din Paris.

La noi însă președintele atât de putinte al Societății de Construcțiuni, n'a mai găsit cu cale să studieze cum se practică asemenea operațiuni în străinătate: și-a adus numai aminte de Bouloux, și cu setea de celebritate a voit să l'imiteze.

STIRILE ZILEI

Starea sănătății D-rului Marcovici, este departe de a se îmbunătăți: eri a avut o mare pierdere de sânge. Bolnavul refuză de a se supune unui tratament serios, și nu se poate hrăni de cât cu bulion.

D-nu General Fotino, candidatul guvernamental pentru alegerea de senator la Mehedinți, a primit ieri o telegramă de la prefectul județului prin care era chemat în grabă la Turnu-Severin. — D-sa a și plecat îndată.

Acățându-se de câte-va rânduri scrise în ziarul *l'Independance roumaine* prin care acest organ cerea să se întrebuițeze armata spre a grăbi ridicarea zăpedei de pe strade, *Voința Națională* face un articol întreg spre a declara că guvernul liberal nu întrebuițează pe copii săi de cât spre apărarea patriei.

Bun! Dar cum rămâne cu soldații ce întâlnim zilnic pe strade venind din piața cu coșul plin de târgueli; cum rămâne cu furgoanele regimentelor întrebuițate spre a muta mobilele cutărui și cutărui ofițer la Sfântu Gheorghe și Sfântu Dumitru! Cum rămâne cu gendarmii cari aduc carbuni de la usina de gaz pentru cutare și cutare general?

Comisiile pentru verificarea listelor electorale au fost alese și lucrarea acestor comisii nu începe luni.

Eri au început lucrările comisiei pentru recensământul pentru esaminarea prefacerilor de facultă la cei impuși.

Cu ocaziunea sărbătorilor. M. S. Regina a dăruit câte o mie de franci primăriilor București, Iași și Craiova, spre a fi distribuiți săracilor.

Antreprenorul depozitelor de tutunuri din *Roman*, d. Elias Rosenthal a dispărut lăsând datorii pentru suma de 300.000 lei, se zice că ar fi fugit în Rusia.

Ziarul *Adevărul*, din Focșani spune că la alegerea de delegați în Adjud a dispărut bătaie și că d. A. Brăescu ar fi fost foarte rău lovit de către niște indivizi aduși sub comanda primarului Nădejde.

DECRETE

— Prin decretul regal cu No. 3.017 din 28 Decembrie 1885, după propunerea făcută prin raport de d. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, d. doctor în medicină Ioan Pitișteanu, în baza concursului ce a depus, este numit definitiv în postul de medic al orașului Giurgiu.

— Prin decretul regal cu No. 3.058 din 30 Decembrie 1885, după propunerea făcută de același d. ministru prin raportul No. 17.203, și pe baza art. 48 din legea comunală, s'a disolvat consiliul comunei rurale Domnești din județul Putna, pentru motivele arătate în sus citatul raport.

— Prin decretul regal cu No. 2.957 din 18 Decembrie 1885, după propunerea făcută de d. ministru secretar de Stat la departamentul de resbel prin raportul cu No. 17.016, s'a acordat dreptul de a purta medalia *Virtutea militară* de argint sergenților-musicanți Gogoși Grigorie și Constantin Alecu din regimentul 1 linie, pentru 12 ani de serviciu neîntrerupt în gradul de sub-ofițeri, în timpul de campanie, cu o pensie de lei 500 anual de fie-care, ce li se va plăti, cu începere de la 1 Ianuarie 1886, din fondurile casei de dolație a armatei, conform art. 72 din legea de recrutare de la 17 Noiembrie 1882.

— Prin decretul regal cu No. 3.014, în urma Propunerii făcute prin raport de d. ministru secretar de Stat la departamentul de finanțe, d. G. Plăcinteanu, actual verificator clasa I la casieria județului Neamțu, se transferă în aceeași calitate la casieria din Bacău, în locul d-lui C. Istrati, care va trece în locul ocupat de d. Plăcinteanu la casieria județului Neamțu.

— În virtutea art. 9 din Constituțiune, se recunoaște calitatea de cetățean român d-lui Teodor I. Dan, român din Macedonia.

— În virtutea art. 9 din constituțiune, se recunoaște d-lui Pavel P. Panțu calitatea de cetățean român.

— În virtutea art. 9 din constituțiune, se recunoaște d-lui Panait Chiriază calitatea de cetățean român.

— În virtutea art. 9 din Constituțiune, se recunoaște d-lui Dimitrie Seurei calitatea de cetățean român.

— În virtutea art. 9 din Constituțiune, se recunoaște d-lui George Bucur Cloacă calitatea de cetățean român.

— În virtutea art. 7, § I, lit. b din Constituțiune, se acordă calitatea de cetățean român d-lui Eduard Seyman, farmacist în orașul Craiova, județul Dolj.

DINTR'O ZI INTR'ALTA REVELION

Anul 1885 a fost îngropat în sunetul viorilor și în mijlocul cupelor pline de șampanie.

Tot Bucureștenul a făcut revelionul Marți seara. D-na Adelina Patti a fost privilegiată a celei frumoase nopți. Frumecul glasului său atrăsese la teatru o lume elegantă. Sala părea o imensă grădină de flori. Prin sală am zărit pe d-na Irina Sutz, d-na Prințesa Natalia Ghica, — d-na Prințesa Ferdinand Ghica, d-na Simca Lahovary, d-na N. Filipescu, d-na și d-ra Vulturescu, d-na A. Petrovici, d-soarele Nicolesco, d-na G. Lahovary, d-na Poenaru Bordea, d-na general Radovici, d-na V. Cărgă, d-na gener. Arion, d-na Mareș etc.

Marea cântăreață era acoperită de brilianturi. Coletul și cerceii erau un dar al doamnelor de la Chicago de o valoare de 380.000 franci. La piept d-na Patti purta două decorațiuni, Ordinul Meritului, înconjurat cu brilianturi, oferit de decedatul împărat al Rusiei, și Crucea Roșilor dată de Kalakaon regele Sandwichilor.

Dupe spectacol lumea s'a împărțit în dreapta și în stînga ca să petreacă. Birturile de la Hugues, Broft și Boulevard străluceau. Săliile și cabinetele erau pline. În unele, veselii pe față în alte mister și discrețiune. Multe lanțuri de aur s'a format în cea seară pentru 1886 și multe cari devenise mai grele de cât cele de fer s'au desfacut.

Unul dintre revelioanele cele mai frumoase au fost la d-na Zoe Pachouri unde după șampanie, viorile au început să resune. Aurora în tot d'auna indiscretă a trebuit să termine serbarea. Cercul era restrins dar foarte elegant și anume: d-na Coșnescu cu domnișoarele, d-na George Lahovary, d-na Simca Lahovary, d-na Maria Sutz, d-na Ioan Lahovary, d-na Gr. Cerkez, d-soarele G. și Gr. Lahovary etc.

La d-na Lucșița Cantacuzin, revelionul a fost asemenea foarte vesel. La supeul mai mult de trei-zeci de persoane erau împrejurul mesei. Printre invitați erau d-na Maria Cantacuzin cu d-soara Cantacuzin, d-na G. Manu și generalul Manu, d-nu și d-na George Cantacuzin cu fiica d-lor, d-na Gr. Filipescu și d-na N. Filipescu, d-nu E. Miculescu etc.

A mai fost revelion la Prințesa Natalia Ghica. La Jockey-Club și la Cercul Regal.

A doua zi, Sfântul Vasile a avut gândul să-și pudreze barba cu zăpadă, dar nu înu mult timp. Stelele s'au arătat frumoase ca în primă-vară. Ulița a fost șgomotoasă. Plimbarea la soșea animală.

Seara la Teatrul național s'a dat Studentul cerșetor care a devenit o epidemie. Actorii erau osteniți și foarte puțin curați în costumele lor. E o rușine pentru prima scenă să se vadă ast-fel de Vielem. La Bosel era bal mascat, dar mai nimeni. Lumea ostenita se odihnea.

Valrasé.

PARTEA ESTERIOARA

Austro-Ungaria. — Până la reintrarea Camerilor a le căror vacanțe espiră la 26 ale curente, șiarele austriace se ocupa de activitatea Dietelor provinciale.

Așa în ședința de la 11 ale curente, a Londtagului Austriac-de-Jos, fiind la ordinea zilei gradațiunea lefei profesorilor, deputatul *Nicolae Dumbr*, pronunță un discurs remarcabil, princare, după ce se pronunță pentru îmbunătățirea onorariilor corpului didactic, și a exprimat părerea de rău asupra purtării publice a unei părți a profesorilor, care e de natură a face să scadă simpatiile populațiunii pentru corpul didactic. Oratorul nu se opune, negreșit, ca profesorul să fie liber, ca ori-care cetățean, a avea opiniile sale politice, dar este incompatibil cu demnitatea misiunii sale să apară în luptele politice ca un agitator și provocator înregimentat, al unui partid. Și e trist a se vedea profesori, că devin asmuțorii principali ai pasiunilor, contra singularicelor și confesiunilor.

Acest discurs a fost viu aplaudat de majoritatea adunării.

În camera deputaților a Ungariei, au început desbaterile bugetului statului. La discuțiunea generală, unul din corifeii opozițiunii maghiare, deputatul *Helfy*, a atacat cu violență guvernul, zăgrăvind starea Ungariei cam în chipul următor:

D. Helfy declară în numele său și al partizanilor săi că va înfățișa o propunere prin care bugetul în general urmează a fi respins. Pentru că starea financiară a țării este azi tot atât de îngrijitoare ca și în anii trecuți, ba cu atât mai îngrijitoare cu cât rēul a devenit cronic. Oratorul polemizând contra raportului și a ministrului de finanțe, caută a dovedi că deficitul prin amortizație, prin vânzarea bunurilor statului, prin depășirea creditelor și prin deficitul expoziției s'a suit la 42 milioane efectivi.

Ajunșând la starea generală, oratorul atinge relațiunile economice a țării, pentru a căror ușurare guvernul nu știe a face nimic mai bun, de cât a învinița o suire a tarifului vamal prin care toată industria și economia națională a Ungariei este jertfită intereselor austriace și publicul consumator împovărat cu noii impozite. Politica administrativă a guvernului este însemnată prin reformele consistând în proiectele de legi ce a depus de curēnd, și a căror realizare este de datoria opozițiunii a o împedica prin toate mijloacele parlamentare de care dispune, (strigăte în stînga: vorbe în pustiu!)

Oratorul susține apoi, că de când există statul maghiar, n'a fost în timp de pace, nici o dată mai mare antagonismul între Croșia și Ungaria ca acum. Agitațiunea naționalităților, de limba streină, n'a fost nici o dată mai cutelzătoare contra ideei de stat maghiar ca astăzi. Asemenea în privința portului Fiume politica guver-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

MARK TWAIN

CANIBALISMUL IN VAGOANE

Visitasem deună-zi St. Louis. Cum mă întorceam, după schimbarea de tren la Terre-Haute (Indiana), un gentleman blajin, frumos la chip, de aproape 45 de ani, sau poate chiar de 50, se urcă la una din stații și se așază lângă mine. Vorbirăm împreună cu plăcere aproape timp de o oră, și acest om mi se păru foarte inteligent și interesant. Când auzi că veneam din Washington, începu numai de cât să mă întrebe despre mai mulți oameni politici și despre afacerile tratate în Congres; văzui îndată că vorbeam c'un om care cunoștea perfect toate amănuntele vieții politice din capitală, și chiar manierele și obiceiurile senatorilor și represintanților din camerele legislative naționale.

De o dată, doi oameni se opriră lângă noi un minut, și unul zise celui l'alt: «Harris, dacă faci asta pentru mine, n'o să te uit nici o dată, baete!» Ochiul noului meu camarad se aprinseră de plăcere. Găci îndată ca aceste cuvinte îi amintiseră un suvenir plăcut. Apoi făcă și se întunecă, — deveni chiar tristă. El se întoarse, către mine și mi zise:

«Dă-mi voie să-ți istorisesc ceva; dă-mi voie să-ți spun o amintire din viața mea; o amintire despre care n'am pomenit nici o dată, de când s'a

«Întemplat. Ascultă-mă liniștit, și promite-mi că nu mă vei întrerupe.»

Îi fadăuii ce vroea, și el îmi istorisi următoarea stranie întemplantare, vorbind câte-o dată cu animație, câte-o dată cu melancolie, dar tot d'auna serios și mișcat.

POVESTIREA STRAINULUI

În ziua de 19 Decembrie 1853, plecai din St. Louis cu trenul de seară spre Chicago. Erau numai 24 de pasageri cu totul. Nu erau nici dame nici copii. Eram cu toții foarte veseli și se făcua repede cunoștinți plăcute. Călătoria promitea d'a fi foarte fericită, și nici unu din noi nu se aștepta, n'avea chiar cel mai mic presemniment de groazele ce eram să le suferim.

La 11 ore p. m. începu să ningă tare. Puțin după ce esirăm din cătunul Weldon, intrarăm în aceasta teribilă câmpie care și întinde pustietatea imensă până la Jubilee Settlements. Vântul, care nu era oprit nici de copaci, nici de munți, nici de stânci, șuera erud prin câmpia pustie, aruncând omătul înaintea lui cum și aruncă valurile mării furtunoase spuma. Omătul devenea din ce în ce mai des, și simțeam, prin deceserea răpezițiunii trenului, că locomotiva străbatea cu o dificultate din ce în ce mai mare. Intr'adevăr, se opri chiar de mai multe ori în mijlocul moșoroaelor de zăpadă rădicate de vânt pe șini, ca niște mormenuri colosale. Conversația începu a se potoli. Veselia fu încoluită prin o oare-care serioșitate.

Simțeam toți că se putea foarte bine să rămânem oprii în mijlocul câmpiei, la sute de kilometre de ori-ce locuință.

La două dimineața mă trezii dintr'un somn neliniștit, simțind că nu ne mai mișcam. Înfricoșatul adevăr ne apăru îndată. Eram oprii de o vijelie cu omăt. «Sariți!... ajutor!... Cu toții!»

Săriră toți îndată afară, în noaptea crudă, într'un futueric cătrănit, în zăpada așezată în valuri, în furtuna neîmpăcată; simțeam că ori-ce minut petrit putea să fie pricina morții noastre. Cu lopeți, cu scânduri, chiar cu mânie, încercarăm să scoatem zăpada din cale. Era o priveștiște înfrigorată se vezi această mână de oameni desperați luptându-se cu omătul ce creștea mereu, jumătate în cel mai negru întuneric, jumătate în lumina roșiată a reflectorilor locomotivei.

O scurtă oră fu de ajuns ca să ne dovedească căl erau de zadarnice încercările noastre. Furtuna rădica pe șini zăce bariere de omăt, pe când noi scoteam una și, mai rău de cât așa, se descoperi că, în năvala cea de pe urmă care o dase locomotiva în contra obstacolului, brațul roți celei mari din mijloc se rupeseră! Chiar cu șinele libere înaintea noastră, nu puteam să mergem înainte.

Intrarăm în vagon, slăbiți de oboselă și foarte întristați. Ne adunarăm în prejurul sobelor pentru a discuta serios situația. N'aveam mâncare de loc. Aceasta era marea primejdie.

Nu puteam să degerăm că era o privizie bună de lemne în tender. Discuția fu oprită prin declarația conductorului, că va muri ori-cine s'ar încerca d'a merge pe jos, cale de o sută cinci-zeci de kilometri, printro zăpadă ca aceea. Nu puteam trimite după ajutor. Și chiar dac'am fi putut trimite, n'ar fi putut ajutorul să vie. Trebuia să ne supunem, și să așteptăm cu aceeași răbdare, ajutorul său moartea prin foamce. Cred că inima cea mai voinică simți un fior rece când se auziră aceste vorbe.

Peste o oră conversația se liniști, lămpile se stinseră și toți neorociții se întinșeră pe jos, pentru a dormi, pentru a uita realitatea, dacă era cu putință. . . .

Acastă nesfârșită noapte — nesfârșită ni se păru nouă, de sigur — se isprăvi în fine, și ziua rece, alburie, apăru la răsărit. Pasagerii începură să se miște să dea semne de viață, unul după altul; fie-care își rădica pălăria turtită de pe frunte, își întinse membrele înghețate, și se uită pe fereastră. Tristă era priveștiștea! Nu se zărea nicăieri o ființă viețuitoare, nici o locuință umană, nimic de cât o pustie albă și nemarginită; valuri de zăpadă rădicate alunecau ici și colea în voia vântului — mulțimea fulgilor de zăpadă nu ne lasa să vedem cerul. . . .

Toată ziua ne plimbarăm prin vagoane. Nu ziceam nimica, ne gîndeam: iar o noapte lungă, înfloritoare, și foamea...

Iar o dimineață. Iar o zi întreagă de tăcere, de durere, de foamce, de așteptare zadarnică a unui ajutor care nu voea să vie. O noapte de somn neliniștit, cu visuri de petreceri, și ne trezēm înnebuniți de foamea care ne rodea.

A patra zi veni, și trecu. . . . și a cincea. . . . cinci zile de nespūsă suferință! . . . O foamce sēlbatică lucea în ochii noștri. Sē citea în ei ceva de o însemnătate groșnică. . . . presimțimântul unui gînd care se întipărea în ori-ce inimă. . . . care nu îndrăznea încă să-și spuie nici unul. . . .

Ziua a șasea trecu. . . . Ziua a șaptea, lumina cea mai slabă, tristă, desnădăduită a unei companii de oameni care sta în umbra morții. . . . Trebuia să se spuie. . . . Acest gînd care crescuse în ori-ce inimă era pe toate buzele. Natura fusese învinsă pēn'la culme. . . . Trebuia acum a se asculta. . . .

Richard H. Gaston, din Minesota se scula, mare, cadaveros, palid. Toți știau ce o să spuie. . . . Toți erau gata. . . . Ori-ce semn de mișcare, ori ce emoțiune dispăru. . . . Singură o serioșitate calmă și tristă apăru în ochii așa de sēlbatici pēn'acuma:

«Domnlor, nu putem să așteptăm «mai mult! A venit momentul! Trebuie să hotărēm cine din noi va «muri ca să procure hrană celor «lalți! . . .

(Va urma)

nului nu e nici de cum corespunzătoare intereselor statului și reaua stare acuză incapacitatea și lipsa de tact de care e vinovat guvernul. Cesiunea naționalităților însă, n'ar trebui în nici un caz să slujească de pretext la legi reacționare. Căci, cu cât mai intim ar fi legăturile noastre cu naționalitățile, cu atât mai tare ar fi pozițiunea noastră față de Rusia.

În privința politicii din afară, oratorul exprimă convingerea că prin tinuta diplomatică a monarhiei, Serbia va fi împinsă în brațele Rusiei.

După ce prin urmare guvernul n'a corespuns așteptărilor nici într-o privință, oratorul și partidul său nu pot a' acorda încrederea și prin urmare depune propunerea ce a anunțat.

Desbaterile armează.

REVISTA ZIARELOR

Intaririle Bucurestilor.

România arată toate greșalele, toată recipisa de bani ce s'a făcut cu faimoasele experiențe cu cupolele.

Mai întâiu trebuiau făcute forturile pe cari trebuiau așezate cupolele.

În loc de acesta guvernul a început mai iute prin a face experiențele costisitoare a cupolelor, și după ce va fi cheltuit bani mulți poate nu va putea alege nici unul din cele două sisteme ne fiind nici unul bun.

Dar presupunând cazul că guvernul va alege unul din sistemele experimentate,—lucru ce se poate întâmpla,—o altă întrebare ni se impune: Este nemerit oare ca guvernul să contracteze chiar d'acum fabricațiunea turelelor?

După declarațiunea oamenilor competenți și după chiar declarațiunea d-lui general Brialmont, lucrările pentru fortificarea Bucurestilor, așa cum au început, nu se vor desăvârși nici în zece ani, mai ales cu sumele ce poate guvernul să dea anual pentru lucrări și față cu numărul lucrărilor întreprinși. Mai mult încă. Pre cât se spune, d. general Brialmont a rămas surprins că lucrările de fortificare sunt d'abia la începutul lor, și a declarat că numai întreprinându-se câte 14.000 de oameni pe fiecare an, s'ar putea ajunge ca în minimum patru ani fortificațiunile să fie înaintate, dacă nu cu desăvârșire gata. Or, pînă atunci, adică pînă la ridicarea forturilor, cupolele nu vor fi ele supuse perfecționării, sau nu se vor ivi alte invențiuni superioare cupolelor cunoscute azi. Toată lumea știe că nimic ca materialele de războiu nu sunt supuse la mai dese perfecționări.

Nu trebuie conveniune de comerț.

România arată cum suntem pregătiți pentru a discuta viitoarele tratate de comerț ce avem să încheem în curând:

Statistică n'avem; guvernul nu știe cât arăm și cât producem; nu știe ce ne costă produsul și prin urmare, ori câtă bună-voință și bune intențiuni ar avea, nu se găsește, căci n'a voit a se găsi s'au n'a priceput a se pune în pozițiune d'a ști ce în anumite condițiuni produsele noastre s'ar mai putea desface pe piețele străine de consumare, în concurență cu similarele altor state.

România încheie ast-fel:

Situațiunea fiind ast-fel părerea noastră este că țara se'și pastreze întreaga libertate de acțiune;

să nu mai încheie nici o conveniune de comerț pînă ce nu se va studia cesiunea și nu vom ști bine și otărit ce facem și la ce rezultate ne va duce ceea ce facem.

Bilanțul anului 1885.

Natiunea încheie azi bilanțul anului trecut:

Iată sentința ce o pronunță confratele nostru:

Lipsă dar de ori-ce îmbunătățire în diferitele ramuri ale serviciului public; anarhie din ce în ce mai accentuată în administrațiunea generală a Statului; cheltuieli cu totul nechibzuite și cari depășesc cu mult resursele de cari dispunem; incompetența absolută și prin urmare direcțiune greșită în cesiunile economice, iată adevăratul bilanț al guvernanților noștri în cursul anului ce s'a sfârșit.

DE PRETUTINDENI

Ambasada Italiana în Abisinia

O depeșă din Roma vestește, că generalul Pozzolini, șeful misiunii ce se trimite în Abisinia, s'a dus la Neapole

spe a se imbarca pe vaporul Africa ce l va duce în Marea Roșie. Generalul este purtătorul unei scrisori foarte măgulitoare a Regelui Humbert către regele Ioan al IV al Abisinie, pe lângă o mulțime de daruri foarte prețioase din partea regelui și a guvernului Italiei.

Birmania

Times primește știri grave din Mandalay capitala Birmaniei; dupe cari, în partea de sus a țării starea afacerilor e foarte critică.

A început a se vedea greșeala ce s'a făcut prin nedesarmarea soldaților Birmanii din Ava și Mandalay și prin lăsarea la locul său a ministerului birman Tynedah.

Cete numeroase de Dacoii, cutreeră țara în lung și lat pustiind'o; au fost jefuite chiar mănăstirile budhiste. Mai multe din aceste cete sunt comandate de ofițerii birmanii; iar în capul resculațiilor se află două prinți din ramura numită Alompra.

Turburari în Spania

Aupra celor din urma încercări revoluționare din Sudul Spaniei, o depeșă oficială din Madrid arată, că la 11 Ianurie, către orașul de miezul nopții, guvernatorul general al Cartagenei, a fost înștiințat, că forțul St. Iulian e resculat.

Forțul, în cesiune, este așezat lipit de mare pe cea mai înaintată linie d'apărare. Sub scutul întinericului, un sergent în capul unei cete, de țărani se apropie de forț iar un alt sergent aflat la pîndă deschise poarta cetății, în care năvălind resculații surprinsă și ferecără pe comandantele forțului. Înștiințat d'aceasta generalul Fajardo înainta asupra forțului cu cinci companii, pe cari lăsându-le d'o parte în apropiere, generalul se apropie de forț numai cu patru jandarmi spre a prinde pe resculații, cari traseră focuri și răriră cu patru gloanțe pe general.

O parte din garnizoana forțului neuninduse cu insurgenții aceștia fură nevoiți a' l' parasi, refugiînduse pe scara ce ducea la mare.

Intrigatorii principali ai revoltei au fost arestați.

Cartagena a rămas liniștită.

Regina conservatorilor

Din Londra se anunță oficial, că regina Victoria va deschide în persoană, d'astă dată, parlamentul.

Aceasta e o foarte mare întâmplare pentru Englezii, căci prea grațioasa Sa Majestate se arată foarte rar în ceremoniele publice de la moartea prințului consorte și sunt tocmai zece ani de când n'a apărut la Westminster.

Dar ceea-ce este încă mai interesant în hotărîrea luată de regină, este, că prin aceasta voește a face o manifestație politică.

Cu toate că se menține strict în drepturile sale constituționale, regina Victoria e torry (conservatoarea) și ori de câte ori norocul parlamentar a chemat la putere pe liberali, se vedea silită, contra dorinței sale, d'a priimi demisia cabinetului conservator.

Dovadă, că și d'astă dată regina a voit a aduce o mălurie de favoare conservatorilor, este că a deschis pentru cea din urmă oară, dela 1876, în persoană parlamentul, fiind la putere tot un minister conservator.

D'altminteri, sesiunea din 1876 a avut pentru regina un interes cu totul particular, căci după o lună de la deschiderea parlamentului d. D'Israeli, atunci prim-ministru, făcea să se acorde suveranului sale titlul de împărăteasă a Indiilor, priimind și densul, puțin mai în urmă, pairia și titlul de comite de Beaconsfield.

Pe când, patru ani după aceasta, alegerile generale readuseră la putere pe d. Gladstone, regina nu mai părăsi castelul de Windsor, spre a deschide prima sesiune a noului parlament.

Monumentul lui Napoleon al III

Rassegna din Roma, cu ocaziunea aniversării morții lui Napoleon al III-a, amintește că o statuă equestă a împăratului, e de mult gata la Milano, spre a fi ridicată pe o piață publică în memoria aceluia care a contribuit mai mult la unirea Italiei. Imprejurările ce au supravănit au făcut ca acest monument să fie părăsit într-o curte a unui edificiu public, dar italienii adaoga ziarul, n'ar trebui să judece pe Napoleon al III, din punctul de vedere francez.

FELURIMI

Un omor îngrozitor. Un cizmar ungar anume George Papp, cetându-se, cu nevasta sa, care se afla îngreunată, o străpunsă cu un cuțit mare prin stomah. Nenorocita născu înăuntru în chinuri îngrozitoare, un copil mort al cărui cap era crăpat în două și muri apoi, în cea mai crudă suferință.

Grajdul Imperatului Austriei. În grajdurile Imperatului Franz-Iosif a fără de călărie obișnuite de trasură și de călărie, se mai află 41 cai de vânătoare, dresați anume pentru acest fel de curse. După părerea eunoscătorilor valoarea acestor cai se sue la două milioane florini.

INFORMATIUNI

Acum câte-va zile, d-nu doctor Sergiu a făcut o întrunire de pacinici cetățeni chiar în casa preotului Mateiu de la biserică Jancu. N'au fost primiți de căt membrii ortalei.

A început și Mitropolia să ia parte activă la politică.

În baza unei plângeri a preot. Matei s'a interzis preoților să mai slujască parastase pentru familiile cari nu au locuința în suburbia bisericii lor, rezervându-se acest monopol numai pentru preotul Maleiui.

Acei cari au contravenit acestui ordin au fost pedepsiți de Mitropolie oprindu-se de-a sluji la biserică pe timp de trei luni și n'au fost grațiați de căt la Crăciun.

Azi la 3 ore și jumătate a fost la clubul liberal-conservator o întrunire a comitetului central al partidului liberal-conservator.

D. George Vernescu a anunțat că se va ține peste câte-va zile o întrunire publică la care vor lua parte toți membrii coaliției.

Ziua și locul de întrunire nu se vor indica de căt cu vre o 3 zile înainte de întrunire.

În cursul lunii Decembre, Consiliul de război de pe lângă Corpul al 2-lea de armată a judecat 41 de militari dați în judecată pentru diferite delict, rămîind încă 60 de procese neresolvate.

Nimeni nu mai știe pe cine vom avea mâine la ministerul de resbel.

Pînă alaltăieri era vorba de d. general Angelescu, ieri se vorbea de d. general Cernat și numirea acestuia parea din ce în ce mai sigură, de oare-ce era aproape hotărît că d-nu general Fălcoianu nu va veni în capul statului-major, lucru pe care l' cerea generalul Cernat.

Azi este vorba de intrarea în Cabinet a generalului Berendei.

Nici una însă din aceste nominații nu e încă sigură, un singur lucru însă e cert, depărtarea generalului Fălcoianu de la ministerul de resbel.

Terminându-se instrucțiunea procesului administratorului Bancov, și deținerea sa preventivă ne mai fiind necesară, d-sa va fi pns mâine în libertate.

D. Președinte al consiliului fiind cam indispus, nu s'a întors astăzi de de dimineață de la Florica, și e probabil că nu va veni în Capitală de căt după bobotează.

Membrii baroului s'au întrunit din nou, eri la 2 ore, la ministerul justiției pentru a se ocupa de organizarea judecătorească.

România liberă d'azi află că proiectul d-lui Nacu e definitiv înlăturat.

Ideile predominante sunt de a se menține actuala organizație amendându-se prin legi speciale, înamo-

vilibilitatea, cel puțin parțială, a fost admisă de advocați.

Locotenentul Miclesen de la artilerie a fost dat în judecată pentru delapidare de bani ai Statului.

România de astă seară primește o corespondență din Călărași care dă multe destăinuri în privința modului cum se construște linia București-Călărași.

În loc de petriși se întrebunțază nisip curat care să plătește însă ea petriși.

S'au mai făcut la acea linie și vagoane cu lemne putrede și crăpate în tot lungul lor.

Întrebând corespondentul de ce se pune așa lemne proaste i s'a răspuns că așa au poruncă de la patronii.

Săptămîna aceasta a bîntuit o mare furtună cu zăpadă Sud-Vestul Europei: Triestul are aspectul unui oraș de Nord, Parisu, Londra, Viena sunt acoperite de mase enorme de zăpadă, care a pricinuit o întreprindere de căilor de comunicație, cu o întârziere de 24 ore, sosindu-ne azi corespondența grămădă pe două zile.

Mâine va avea loc vînătoarea dată de Rege și la care M. S. a invitat un număr însemnat de persoane.

Neue Freie Presse de azi, aduce scirea că Comitele de Beust, vechi cancelar al Austriei și unul din cei mai nelnduplecți adversari ai prințului de Bismark, a căzut greu bolnav de o peri-pneumonie la moșia sa din Altenburg.

Îndată după deschiderea corpurilor legiuitoare d. Stolojan ministru al comerțului va depune pe tribuna Camerei, un proiect de lege privitor la îmbunătățirea rasei cailor.

Cartea de apel din București, Secția III, menținînd dispozițiunile unei sentințe a Tribunalului Ilfov, a osândit astă-zî la cinci ani închisoare pe un redicivist Panait Georgescu, care în timp de trei săptămîni găsise mijlocul să facă 12 furturi prin efracție.

Din cauza topirei zăpezii s'au produs inundații, în multe locuri din țară cauzînd pierderi imense și întreprindînd comunicațiile în multe locuri.

La Urziceni în lomița sacaustă mari striațiuni întreprindînd comunicația telegrafică între Muntenia și Moldova.

Asemenea în județul Ol't plasa Șerbănești e aproape întregă sub apă.

Colaboratorul nostru d. Al. Vlahuță fiind cam indispus n'a putut să ne dea de două zile urmarea soseței sale din durerile lunei.

Mâine însă d-sa va da urmarea operii d-sale.

Oficioul «Fremdenblatt» din Viena, vorbind de conferențele vamale austro-ungare, atinge negocierile viitoare în privința Convenției comerciale cu România și se exprimă în chipul următor:

Spre a corespunde hotărîrei Consiliului de ministri, pentru a se putea începe, căt de curînd negocierile convenției comerciale cu România, se va aduna, cum ni se comunică, Sămbălă la 16 a lecorntei, conferența vamală austro-ungară, pentru ca să statornicească instrucțiunile delegaților destinați pentru negocierile aceluia tratat. Membrii ungari ai conferenței: d-nii de Matlekovici, Mihalovici și Salmen vor veni aci, iar d-nu Szogyeny șef de secție, va presida aceste conferențe, la cari va lua parte și consilierul aulic Baronu Glanz de la Ministerul afacerilor străine.

Materialul pe cari l' au priimit deja de mai multe luni ambele ministere de comerț, de la Camera de comerț și

celelalte corporații tehnice se, înțelege de sine că sunt cu desăvârșire coordonate. În cît, activitatea conferinței va fi numai de scurtă durată, de vreme ce actele revizuirii tarifului nostru vamal trebuiesc considerate ca deja încheiate, și ast-fel instrucțiunile ce urmează a se da Delegaților acestor negocieri vor fi bazate în conformitate cu proiectul de lege al tarifului vamal revizuit.

Pe dată, după încheierea conferinței vamale, se va mijloci la guvernul român, ca să numească din parte Delegații pentru negocierile unei noi convenții comerciale. Ca loc de negocieri se va propune Viena. Cum pînă la expirarea convenției cu România nu mai sunt de căt cinci luni, apoi întrunirea Delegaților, va trebui să aibă loc chiar luna viitoare; și precum din partea României vor fi produse o mulțime de puncte diferite spre învoiere, va trebui o bună bucată de muncă, spre a termina negocierile mai înainte de expirarea termenului.

ULTIMA ORA

Londra, 15 Ianuarie. — După ziarul «Times» Grecia refuză a se desarma.

Pe de alta parte Serbia ar fi declarat că nu poate să libereze trupele sale, înainte de a fi semnată pacea, pentru că Poarta refuză a de consimți la unirea personală a Bulgariei cu Rumelia, pînă ce Grecia și Serbia nu vor desarma.

BULETIN FINANCIAR

București, 31/5 Ianuarie 1886

Agiul se menține la 16.50. Trebuințele liquidării absorb tot timpul speculațiunii, care nu poate a se gândi ast-fel la noi operațiuni. Daciile fac 267 casa, 209 1/2 ultimă. Construcțiunile se negociază 205 1/2 casa și 207 1/2 fi-nele lunei. Naționalele se oferă cu 228. Viena aduce napoleonul 10.405. Creditele 297.40. Tendința liniștită.

TEATRE CONCERTE PETRECERI

Joi 3 Ianuarie.

Teatru National. Traviata cu d-na Patti. Sala Bossel. Baluri mascale, Marțea, Juea și Dumijica. Orfeum. Teatru mecanic. — Pantomina. Un ziar viu. Universal. Strada Regală 17. — Baluri mascale, Marțea, Juea, Sămbălă, și Dumijica.

BIBLIOGRAFIA

A apărut și se află de vînzare la principalele librării din țară, precum și la librăria editoare Haimann, în București: Oberon sau cornul minunat, basm cu gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani. Prințul sparge alune și regele soarecilor, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani. Gubiver în țara piticilor, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani. Gubiver în țara uriasilor, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani. Flautul magic, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani. Aladin sau lampa fermecată, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartoual frumos, lei 1,50 bani.

DE VENZARE.

Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are fața pre strada Dionisie 37 metri, pre strada Crinului 40 metri și adîncime de 44 metri. Se vinde în total sau în loturi, de căte o a gatra parte. Doritori se pot adresa la proprietarul lui, D. Gr. G. Păucescu, str. Clemenței No. 2.

DE VENZARE.

Moșia Riea Noua din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Riea. Moșia are 200 slj. masa sa aproape 400 pogoane. Este de arendat a 200 galbeni și se întinde pînă în bălătura celei de a II-a stație a căii ferate Costești-Turnu-Măgurele. Doritori se pot adresa la D. Gr. G. Păucescu, str. Clemenței No. 2, unde vor vedea planul și vor lua ori-ce alte lămuriri.

DE VENZARE.

Proprietatea Sitsenscu din județul Teleorman-Gară la 5 minute depărtare. A se adresa la d-na Elisa Chronidi, Intrarea Rosetli No. 5.

